

veje, om den ubetingede adgang til genoptagelse fortsat bør omfatte tilfælde, hvor tilsigelsen er forkyndt for tiltalte personlig.

Justitsministeriet kan endvidere tilslutte sig forslaget om, at retten i op til 1 år bør kunne give tilladelse til genoptagelse under helt særlige omstændigheder. En tilsvarende regel findes i retsplejelovens § 367, stk. 1, 2. pkt., om genoptagelse i civile sager.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 13.

Som nævnt foreslår Advokatrådet, Dommerforeningen og Rigsadvokaten endvidere, at hvis sagen genoptages, skal det i forbindelse med den nye domsforhandling være muligt i vidt omfang at dokumentere forklaringer afgivet til retsbogen.

Genoptagelse indebærer efter de gældende regler, at der skal ske en fornyet domsforhandling med bevisførelse mv., og der gælder ikke nogen særlig eller udvidet adgang til at dokumentere f.eks. forklaringer afgivet af vidner under den tidligere domsforhandling. Spørgsmålet om og i hvilket omfang, der kan ske oplæsning og anvendelse som bevis af tidligere afgivne forklaringer, vil derfor skulle afgøres på grundlag af retsplejelovens § 877.

Justitsministeriet kan tilslutte sig forslaget om, at den nye domsforhandling bør kunne gennemføres, uden at alle vidnerne indkaldes på ny med henblik på at afgive forklaring. Under den nye domsforhandling bør det, hvis ingen af parterne inden domsforhandlingen har anmodet om fornyet afhøring, være muligt at dokumentere forklaringer afgivet under den tidligere domsforhandling.

En sådan mulighed for at dokumentere tidligere afgivne forklaringer findes allerede i dag i retsplejelovens § 965 c, stk. 4, om bevisførelsen under ankebehandlingen af domme afsagt af byretterne.

Justitsministeriet foreslår indførelsen af en tilsvarende mulighed for at dokumentere tidligere afgivne forklaringer i forbindelse med behandlingen af sager, der genoptages i medfør af den foreslåede bestemmelse (§ 987).

Det forudsættes, at den foreslåede bestemmelse – på samme måde som retsplejelovens § 965 c, stk. 4 – vil blive administreret således, at centrale vidner vil skulle føres også under den genoptagne straffesag, idet retten ellers vil anse det for betænkeligt at domfælde den tiltalte, jf. ovenfor under pkt. 3.2.2.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr.14.

Advokatrådet, Dommerforeningen og Rigsadvokaten foreslår endelig, at domfældte, ved siden af adgangen til at kræve sagen genoptaget, skal kunne anke til formildelse.

Som nævnt under pkt. 3.2.2 kan en tiltalt, der dømmes som udebleven i medfør af § 847, stk. 3, nr. 4, kun anke med Procesbevillingsnævnets tilladelse i medfør af § 962, stk. 3, jf. stk. 2. Den tiltalte kan herudover kræve genoptagelse, når betingelserne i § 987 er opfyldt. Efter forslaget til en ændring af § 987 vil den tiltalte altid kunne kræve genoptagelse.

Det må antages, at en person, der dømmes som udebleven i medfør af § 847, stk. 3, nr. 4, i nogle tilfælde ikke vil have indvendinger imod selve domfældelsen. Dette kan f.eks. skyldes, at den tiltalte har kunnet erkende forholdet, men ikke har ønsket at møde i retten. Hvis den tiltalte alene ønsker at anfægte straffens udmåling, kan det forekomme uhensigtsmæssigt, hvis den tiltalte i sådanne situationer skal være nødsaget til at kræve genoptagelse, for derved at få en fornyet vurdering af straffens fastsættelse. En vurdering, der herudover vil blive foretaget af den samme ret.

Justitsministeriet kan derfor tilslutte sig forslaget om, at den tiltalte, foruden at kunne kræve genoptagelse, skal kunne anke til formildelse.

Justitsministeriet foreslår derfor en ændring af § 962, stk. 2, således, at en tiltalt i en sag, der er fremmet til dom uden den pågældendes tilstedeværelse efter § 847, stk. 3, nr. 4, kan anke dommen, hvis anken ikke omfatter bevisbedømmelsen, og betingelserne i 2. pkt. i øvrigt er opfyldt, det vil sige, at mere end 20 dagbøder eller en bøde på over 3.000 kr. eller konfiskation af genstande af tilsvarende værdi eller andre offentligtretlige følger er idømt.

Det bemærkes, at anke til formildelse vil skulle behandles efter de almindelige regler herom. Det betyder bl.a., at den tiltalte ikke vil have en udvidet adgang til f.eks. at føre vidner om omstændigheder, der kan have betydning for straffastsættelsen.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 12.

3.3.8. *Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention*

Den Europæiske Menneskerettighedskonvention indeholder ikke nogen udtrykkelig bestemmelse om, hvorvidt og under hvilke betingelser en domsforhandling kan gennemføres til dom i tiltaltes fravær.

Derimod har Europarådets ministerkomité vedtaget en resolution om kriterierne for gennemførelse af straffesager i tiltaltes fravær (Resolution (75) 11 »on the criteria governing proceedings held in the absence of the accused«). En resolution fra ministerkomitéen er ikke bindende for medlemsstaterne. I resolutionen opfordrer ministerkomitéen medlemsstaternes regeringer til at anvende følgende minimumsstandarder i sådanne sager (oversat fra engelsk):